

РЕШЕНИЕ

№ 2763

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1816** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Кредит Инс“ АД, ЕИК[ЕИК], [населено място] чрез пълномощника си адвокат Д. срещу Решение № 24 от 03.01.2024 г., постановено по НАХД № 4648/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 38-25/15.02.2023 г., издадено от председателя на ДАНС, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 118, ал. 1, т. 3 ЗМИП за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗМИП във вр. с пар. 10 от ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г./обн. ДВ, бр.34/09.04.2020г./ във вр. с пар. 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето /ДВ, бр. 44 от 2020г., в сила от 14.05.2020г./.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения съдебен акт. Моли за отмяна на оспорваното решение, съответно на оспореното НП. Претендира разности. В с.з. касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът – Председателят на Държавна агенция „Национална сигурност“, чрез процесуалния си представител А. в писмени бележки оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната

жалба е неоснователна, съответно оспореното решение е валидно, допустимо и правилно.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

Въз основа на заповед № ФР-9-81/04.07.2022 г. на директора на САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС, издадена на основание заповед № 31085/18.04.2018 г. на председателя на ДАНС е извършена проверка на място при дружество „Кредит Инс“ АД. На 29.01.2020 г. в ТРЮЛНЦ е вписано преобразуване на „Кредит Инс“ ООД с ЕИК[ЕИК] чрез промяна на правноорганизационната форма. След прекратяване на „Кредит Инс“ ООД е създаден нов правен субект – дружеството „Кредит Инс“ АД с ЕИК[ЕИК], като същото е вписано като финансова институция в регистъра на финансовите институции по чл. 3а от Закона за кредитните институции (ЗКИ) към БНБ под регистрационен № BGR 00428 със заповед за вписване 23940/21.02.2020 г. С писмо-искане на документи към заповед № ФР-9-81/04.07.2022 г. от дружеството „Кредит Инс“ АД са изискани документи, като с писмо-искане № 2 на документи и допълнителни разяснения от 07.07.2022 г. отново са изискани документи от дружеството. В хода на проверката „Кредит Инс“ АД е представило в ДАНС Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма (ВПКПИПФТ) на „Кредит Инс“ АД от 19.08.2021 г., решение на изпълнителния директор М. А. за приемане на Вътрешните правила от 19.06.2021 г., решение на същия за приемане на Вътрешните правила от 19.08.2021 г. В писмени разяснения на изпълнителния директор е посочено, че е допусната техническа грешка при посочване на датата в решението за приемане на ВПКПИПФТ, като същата следва да се чете „19.08.2021 г.“ вместо погрешно изписаната „19.06.2021 г.“ Приложено е от дружеството „Кредит Инс“ АД решение за приемане на Вътрешните правила след констатирана техническа грешка от 19.08.2021 г., което е неразделна част от предходно взето решение от 19.06.2021 г.

На следващо място, СРС е установил от представените по делото доказателства „Кредит Инс“ АД е приело ВПКПИПФТ с решение на изпълнителния директор от 19.08.2021 г. При така установените факти на 28.11.2022 г. от експерт в сектор „Оценка на риска на задължените лица“ в отдел „Контрол върху задължените лица“, дирекция „Финансово разузнаване“ при ДАНС е съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № ФР-10- 8277/28.11.2022 г. срещу дружеството за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗМИП във вр. § 10 от ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г./обн. ДВ, бр. 34/09.04.2020 г./ във вр. с § 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето /ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г./ АУАН е връчен на упълномощен представител на дружеството, като срещу него в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е постъпило възражение с вх. № ФР-11-11922/5.12.22 г., което не е уважено. Въз основа на АУАН е издадено от председателя на ДАНС оспореното

Наказателно постановление № 38-25/15.02.2023 г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. на основание чл. 118, ал.1, т. 3 ЗМИП за нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗМИП във вр. § 10 от ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. (обн. ДВ, бр. 34/09.04.2020 г.) във вр. с § 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето /ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г./.

Предвид на така установената фактическа обстановка, първостепенния съд е приел от правна страна, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Според съдът от първата инстанция, от събраните по делото доказателства е безспорно установено, че дружеството е осъществило от обективна страна административното нарушение, което му е вменено, а именно в изпълнение на чл. 102, ал. 2 ЗМИП да приеме вътрешните си правила по чл. 101 ЗМИП в 4-месечен срок от вписването си в регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ в срок до 21.08.2020 г. с оглед на въведеното извънредно положение в РБ.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивния съд да потвърди наказателния акт, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

По делото е безспорно, че дружеството – касатор е вписано като финансова институция в регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ към БНБ под № BGR00428 със заповед за вписване 23940/21.02.2020г., като от датата на вписването на дружеството в регистъра същото е придобило качеството на задължено лице по чл. 4, т. 3 ЗМИП.

Видно от разпоредбата на чл. 4, т. 3 ЗМИП мерките по чл. 3, т. 1 - б са задължителни за финансовите институции по смисъла на ЗКИ, като съгласно нормата на чл. 102, ал. 2 ЗМИП когато определена дейност подлежи на лицензиране, разрешение или регистриране, лицата по чл. 4 приемат правилата по чл. 101 в 4-месечен срок от издаване на лицензията или разрешението или от вписването в съответния регистър. В тази връзка е безспорно установено по делото, че в изпълнение на чл. 102, ал. 2 ЗМИП „Кредит Инс“ АД е следвало да приеме вътрешните си правила по чл. 101 ЗМИП в 4-месечен срок от вписването си в регистъра на финансовите институции по чл. 3а ЗКИ, като предвид въведеното извънредно положение в РБ и съгласно § 10 от ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. (обн. ДВ, бр. 34/09.04.2020 г.) във вр. с § 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето (ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) сроковете по чл. 102, ал. 2 ЗМИП са изтекли в 24.00 часа на 21.08.2020 г., като „Кредит Инс“ АД е следвало да приеме вътрешните си правила по чл. 101 ЗМИП в срок до 21.08.2020 г. В тази връзка от доказателствата по делото е установено, че дружеството е приело Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма като задължено лице по чл. 4, т. 3 ЗМИП с решение на изпълнителния директор от 19.08.2021 г.

Водим от изложеното, обоснован и правилен е изводът на първостепенния съд, че като не е приело в срок до 21.08.2020 г. вътрешните си правила по чл. 101 ЗМИП на 22.08.2020 г., „Кредит Инс“ АД е извършило нарушение на чл. 102, ал. 2 ЗМИП във вр. с § 10 от ЗИД на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. (обн. ДВ, бр. 34/09.04.2020 г.) във вр. с § 13 от ПЗР към ЗИД на Закона за здравето (ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.).

На следващо място, настоящия касационен състав счита за обосновано и правилни изводите на първостепенния съд, че извършеното административно нарушение не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По принцип е възможно и формалните /на просто извършване/ административни нарушения да се определят за маловажни, но същите следва да се отличават от обикновените, типични нарушения от този вид. За съставомерността на деянието законът не поставя изискване от това да са настъпили каквито и да е вредни последици за някой субект или за Държавата като цяло. Правната теория и съдебната практика е последователна и непротиворечива по въпроса, че обстоятелствата, визирани от състава, очертават в тяхната съвкупност онова именно типично общественоопасно деяние, което нормата запретижава като престъпление, респ. нарушение от даден вид. Обусловената от тях типична обществена опасност на деянието е съобразена при фиксиране на общоустановената в него санкция, поради което тези обстоятелства не могат след това да се явят едновременно като такива, които определят и индивидуалната тежест на конкретното нарушение от този вид, и следващото се за него индивидуализирано наказание. Административният съд, действащ като касационна инстанция, извършвайки служебна проверка за съответствието на първоинстанционното решение с материалния закон, в който се включва и проверката за маловажност на деянието по чл. 28 ЗАНН.

В тази връзка в настоящия случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга реализирането на мерките за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и организацията и контролът по тяхното изпълнение.

Водим от изложеното, настоящата касационна инстанция счита, че „Кредит Инс“ АД е нарушило обществени отношения, които се отличават с по-висока степен на закрила. Липсата на доказателства за смекчаващи отговорността на наказаното лице обстоятелства навежда на извода, че не са налице достатъчно аргументи за квалифициране на извършеното деяние като маловажен случай по чл. 28 ЗАНН / в т.см. е задължителното за съдилищата тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. постановено по тълкувателно дело № 1/2007 г. на ВКС на РБ./.

В този смисъл издаденото наказателно постановление се явява законосъобразно и като го е потвърдил СРС е издал законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

По изложените съображения настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна, а обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при липса на основания за отмяна по чл. 348, ал.1 от НПК, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора искането на ответника за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение е основателно и следва да бъде уважено в размер на 80 лв.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 24 от 03.01.2024 г., постановено по НАХД № 4648/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 107 състав.

ОСЪЖДА Кредит Инс“ АД, ЕИК[ЕИК], [населено място] да заплати на Държавна агенция „Национална сигурност“ сума в размер на 80 (осемдесет) лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: